

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้ได้มุ่งเน้นในการสร้างแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวไทย ซึ่งอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวไทยต่อปี ค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคน ค่าใช้จ่ายต่อปีต่อคน และจำนวนวันพักเฉลี่ยต่อปี ของนักท่องเที่ยวไทย ส่วนปัจจัยในการศึกษาประกอบด้วย ดัชนีค่าเงินที่แท้จริง อัตราเงินเฟ้อ รายได้ต่อหัวของประชากร (GDP per capita) อัตราการว่างงาน และปริมาณเงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากประจำ

จากผลการทดสอบ Unit root ของตัวแปรแต่ละตัวปรากฏว่าตัวแปรอิสระ รายได้ต่อหัวของประชากร (GDP per Capita) มี Order of Integration ที่มากกว่า 1 จึงไม่นำปัจจัยตัวดังกล่าวมาพิจารณาในแบบจำลองด้วย

การทดสอบหาความสัมพันธ์ระยะยาวและการปรับตัวระยะสั้นของ Johansen ทำให้ทราบถึงปัจจัยต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นว่ามีผลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวอย่างไร และสามารถพยากรณ์อุปสงค์ต่างๆของการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวไทยได้

จากผลการทดสอบในบทที่ 5 โดยภาพรวมแล้วพบว่าอุปสงค์ของการท่องเที่ยวภายในประเทศทางด้านจำนวนนักท่องเที่ยวต่อปี ค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคน ค่าใช้จ่ายต่อปีต่อคน และจำนวนวันพักเฉลี่ยต่อปี จะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ คือ ดัชนีค่าเงินที่แท้จริง อัตราเงินเฟ้อ อัตราการว่างงาน และปริมาณเงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากประจำดังนี้คือ ถ้าดัชนีค่าเงินที่แท้จริง มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อปี ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อปีต่อคน และจำนวนวันพักเฉลี่ยต่อปีของนักท่องเที่ยวไทยลดลง อาจเนื่องมาจากเมื่อค่าเงินของประเทศสูงขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเงินของประเทศอื่นๆ ทำให้สินค้าและบริการภายในประเทศมีราคาแพงกว่าของต่างประเทศจึงส่งผลให้ประชาชนนิยมไปเที่ยวหรือซื้อของต่างประเทศมากกว่าจึงทำให้ปัจจัยค่าเงินที่แท้จริงส่งผลด้านลบต่อจำนวนนักท่องเที่ยว ถ้าดัชนีค่าเงินที่แท้จริง มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ ค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคนของไทยเพิ่มขึ้น ปัจจัยทางด้านอัตราเงินเฟ้อ

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่อ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อวันต่อคน ต่อปีต่อคน และจำนวนวันพักเฉลี่ยต่อปีของนักท่องเที่ยวไทยให้ลดลง แต่ส่งผลต่อ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อปีเพิ่มขึ้น เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อที่ราคาสินค้าสูงขึ้นทำให้ระดับระวางในการจับจ่ายใช้สอย และเน้นการท่องเที่ยวแบบไปเช้าเย็นกลับ ปัจจัยทางด้านอัตราการว่างงานเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อ ค่าใช้จ่ายต่อปีต่อคน และจำนวนวันพักเฉลี่ยลดลง แต่จะส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคนเพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากปีพ.ศ.2540 ประเทศไทยเกิดวิกฤตการณ์เศรษฐกิจ อัตราว่างงานเพิ่มสูงขึ้นทำให้คนมีความเครียดจึงคลายเครียดด้วยการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนเพิ่มมากขึ้น และ ค่าเงินบาทลดลง สินค้ามีราคาสูงขึ้นทำให้การท่องเที่ยวในแต่ละครั้งใช้จ่ายเงินมากขึ้นกว่าเดิม และปัจจัยทางด้านปริมาณเงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากประจำเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อ จำนวนนักท่องเที่ยวต่อปี ค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคน ค่าใช้จ่ายต่อปีต่อคน และจำนวนวันพักเฉลี่ยให้เพิ่มขึ้น เนื่องจากอุปสงค์ของการท่องเที่ยวมีความยืดหยุ่นสูงถึงแม้ว่าปัจจุบันความต้องการที่จะอุปโภคบริโภคสินค้าและบริการการท่องเที่ยวจะสูงขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเป็นที่ต้องการมากยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากการท่องเที่ยวไม่ใช่สินค้าจำเป็นเช่นสินค้าอุปโภคบริโภคอื่น ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงอยู่ในสภาพสินค้าที่ไม่มีอำนาจแข่งขันกับสินค้าอื่นๆ ได้มากนัก นักท่องเที่ยวที่เก็บสะสมเงินทองไว้ใช้เพื่อการท่องเที่ยวอาจเปลี่ยนใจไม่เดินทางหากมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินเพื่อการอื่น เช่น เจ็บป่วย ซ่อมแซมบ้านเรือน แต่ถ้าปริมาณเงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากประจำมีมากพอหรือเพิ่มขึ้นมากพอให้เป็นที่มั่นใจได้ก็จะส่งผลดีต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศได้

6.2 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากอุปสงค์ของการท่องเที่ยวเป็นอุปสงค์ที่มีความยืดหยุ่นสูงและอ่อนไหวและถูกกระทบได้ง่าย ความต้องการเดินทางอาจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในแง่เพิ่มหรือลดเมื่อมีปัจจัยบางประการมากระทบ เช่น สถานการณ์เศรษฐกิจผันผวน ค่าเงินตกต่ำ ภาวะเงินเฟ้อเงินเฟ้อ ภาวะวิกฤตการณ์น้ำมันขึ้นราคา สถานการณ์ความไม่มั่นคงทางการเมืองและความปลอดภัย นอกจากนี้ ความต้องการเดินทางท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงอาจเกิดจากปัจจัยภายในตัวของนักท่องเที่ยวเอง เช่น มีความจำเป็นรีบด่วนต้องใช้เงิน เจ็บป่วย มีธุระหน้าที่การงานต้องรับผิดชอบกระทันหัน หรือแม้แต่เมื่อเดินทางแล้วเกิดความไม่ประทับใจออกเล็กก่อนกำหนดการเดินทางสิ้นสุด เป็นต้น ดังนั้น จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวมีอยู่มากมายนอกเหนือจากปัจจัยต่างๆ ที่ได้ศึกษามาข้างต้น ดังนั้นผลการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระนี้อาจจะนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย

และการวิจัยเพื่อพัฒนารูขีจการท่องเที่ยวให้ตรงกับความต้องการของตลาดและความต้องการที่แท้จริงของผู้บริโภคต่อไป การศึกษาครั้งนี้ไม่ได้รวมตัวแปรหุ่นคือเน้นถึงสถานการณ์ที่ผ่านมาที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวจึงอาจทำให้ผลที่ได้ตลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University